

Komitet Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu
Polskiej Akademii Nauk
29.09.2021 r

Szanowny Pani
prof. dr hab. Katarzyna Turnau
Dziekan Wydziału II Nauk Biologicznych i Rolniczych
Polskiej Akademii Nauk

Opinia o kwalifikacjach naukowo-badawczych i organizacyjnych kandydatów zgłoszonych na członka korespondenta Polskiej Akademii Nauk w Wydziale II PAN.

Komitet Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu PAN wyraża opinię o poparciu wszystkich kandydatów na członka korespondenta PAN. Wszyscy Kandydaci posiadają wybitny dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny i rekomendujemy poddanie ich kandydatur głosowaniu wedle ustalonych w PAN procedur.

Prof. dr hab. Marta Kankofer

Zgłoszenie Kandydata: prof. dr hab. Zygmunt Pejsak czł. rzecz. PAN, prof. dr hab. Adam Zięćik, czł. rzecz. PAN, prof. dr hab. Jan Żmudziński, czł. koresp. PAN

Pani prof. dr hab. Marta Kankofer (ur. 1963 r.) jest uznanym specjalistą w zakresie nauk weterynaryjnych specjalizującym się w biochemicznych aspektach funkcji układu rozrodczego. Jej dorobek naukowy, organizacyjny i dydaktyczny jest wybitny. Kandydatka studia ukończyła na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej z Lublinie w 1987 r. Stopień doktora uzyskała w 1994 r., dr hab. w 2002 r. a tytuł profesora nauk weterynaryjnych w 2009 r.

Kandydatka w pracy naukowej skupiła się na badaniach dotyczących a) kluczowych enzymów kaskady kwasu arachidonowego oraz tkanki łącznej łożyska, b) stresu oksydacyjnego w siarce mleku, osoczu i tkankach łożyska, c) procesów adhezji komórek części maczynej i płodowej łożyska krów.

Do Jej najbardziej istotnych oryginalnych i przełomowych osiągnięć naukowych należy potwierdzenie po raz pierwszy obecności i aktywności białek

enzymatycznych wybranych enzymów oraz przeprowadzenie ich charakterystyki biochemicznej w łożysku. Udokumentowała znaczenie narzędzi kaskady kwasu arachidonowego oraz innych enzymów i modulatorów dla regulacji przemian prostaglandyn i przebudowy macierzy zewnątrzkomórkowej na modelu łożyska krów w stanach fizjologicznych oraz patologicznych. Podała ocenę intensywności stresu oksydacyjnego w osoczu, siarce, mleku i łożysku krów w czasie ciąży i porodu oraz udokumentowała wpływ i znaczenie zaburzonej równowagi pro- i antyoksydacyjnej oraz peroksydacji makromolekuł na przemiany biochemiczne zachodzące w łożysku podczas ciąży, porodu i wydalania błon płodowych. Zdefiniowała profil proteomiczny i glikoproteomiczny części matczynej i płodowej łożyska oraz udokumentowała znaczenie i regulację przemian białek adhezyjnych oraz roli glikozydaz łożyskowych dla przebudowy tkanki łącznej i macierzy zewnątrzkomórkowej. Reasumując, uzyskane przez Kandydatkę wyniki znacząco pogłębiły wiedzę o procesach metabolicznych odbywających się w łożysku i przybliżyły moment pełnego wyjaśnienia mechanizmów zarówno przylegania, jak i odklejania łożyska. Wyniki tych badań są kluczowe z punktu widzenia nauk podstawowych i mają ogromne znaczenie dla pracy klinicznej.

Pani Profesor kierowała wieloma projektami, w tym 3 projektami naukowymi realizowanymi zagranicą podczas długoterminowych pobytów naukowych, programem LLP Erasmus dotyczącym nowoczesnych wirtualnych metod edukacyjnych oraz realizowała projekty finansowane z NCBR w tym STRATEGMED.

Kandydatka odbyła liczne staże naukowe w wiodących ośrodkach zagranicznych, które zaowocowały prowadzeniem dużej liczby tematów badawczych z partnerami zagranicznymi oraz wspólnymi publikacjami. Około 25% Jej dorobku to prace będące współautorstwami międzynarodowymi. Odbyła długoterminowe staże (6-15 miesięcy) m.in. kilkakrotnie w Wyższej Szkole Weterynaryjnej w Hanowerze, na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu w Utrechcie, w Uniwersytecie Medycyny Weterynaryjnej w Wiedniu. Nawiązała współpracę z e-learning Department University of Veterinary Medicine w Hanowerze, co zaowocowało międzynarodowym projektem oceniającym wpływ wirtualnych metod kształcenia na efektywność nauczania studentów. Projekt został nagrodzony Nagrodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w 2015 r. Stworzyła nową sekcję działającą w Polskim Towarzystwie Nauk Weterynaryjnych dedykowaną zaawansowanej dydaktyce z wykorzystaniem symulacji i urządzeń wirtualnych.

Prof. Marta Kankofer kieruje Katedrą Biochemii Wydziału Medycyny Weterynaryjnej w Lublinie od 2005 r. W jednostce tej stworzyła szkołę naukową, której jest liderem. Kandydatka wypromowała 5 doktorów. Prowadzi zajęcia z przedmiotu biochemia oraz endokrynologia dla polsko- i angielskojęzycznych studentów. Jest członkiem Senatu uczelni i bierze udział z komisjach wydziałowych macierzystej jednostki. W 2019 została powołana na Przewodniczącą Rady Dyscypliny oraz Prodziekana Wydziału.

Profesor Kankofer była wiceprzewodniczącą i przewodniczącą wielu kadencji lubelskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych (PTNW) oraz Towarzystwa Biologii Rozrodu (TBR), Sekretarzem Naukowym PTNW, członkiem Zarządu Głównego TBR i PTNW, Zastępcą Redaktora Naczelnego czasopisma *Medycyna Weterynaryjna*. Laureatka wielu nagród za osiągnięcia naukowe JM Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, nagród PTNW, Nagrody MNiSW za innowacje w edukacji, Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz Medalem Pro Scientia Veterinaria Polonia PTNW. Nieprzerwanie od 2012 roku jest członkiem Komitetu Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu PAN. Organizowała wielokrotnie międzynarodowe Kongresy oraz jest często zapraszana do wygłoszenia referatów planarnych na międzynarodowych konferencjach, co świadczy o tym, że jest nie tylko rozpoznawalna, ale znana i doceniana w międzynarodowym środowisku naukowym.

Liczba indeksowanych prac Kandydatki wg SCOPUS 121, wg WoS 112. Liczba cytowań bez autocytowań to 1016 (SCOPUS) i 960 (WoS). Indeks H 19. Sumaryczny IF Kandydatki to 135 a liczba punktów MEiN to 3265.

Nazwisko profesor Marty Kankofer pojawia się w grudniu 2020 na liście TOP2% jako jednego z 700 polskich naukowców rozpoznawalnych za granicą.

Komitet w pełni rekomenduje Kandydatkę na Członka Korespondenta PAN.

Prof. dr hab. Marek Koziowski

Zgłoszenie Kandydata: Senat Uniwersytetu Rzeszowskiego.

Prof. dr hab. Marek Koziowski (ur. 1950 r.) jest Kandydatem o wybitnym dorobku naukowym, organizacyjnym i dydaktycznym w dziedzinie biologii rozrodu. Profesor Koziowski ukończył w 1973 roku Akademię Rolniczo-Techniczną w Olsztynie otrzymując tytuł zawodowy lekarza weterynarii, stopień doktora nauk weterynaryjnych również w Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie otrzymał w 1981 roku; stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych w 1996 r., a tytuł profesora nauk biologicznych otrzymał w 2009 roku. W ciągu swojej pracy naukowej odbył liczne staże naukowe w 1983 w Wyższej Szkole Weterynaryjnej w Brnie (3 miesiące), w 1984 - 1985 w North Dakota State University, Department of Animal Science (USA) jako visiting professor (12 m-cy), w latach 1995 – 1996 w World Health Organization, Collaborating Centre for Research in Human Reproduction, University of Oulu, Oulu, Finlandia (12 miesięcy).

Najważniejszym osiągnięciem naukowym Kandydata jest wykazanie istnienia w obszarze naczyń i macicy u loszek i krów mechanizmu przeciwpłądowego przenikania oraz zwrotnego i docelowego transferu hormonów steroidowych i niskocząsteczkowych peptydów. Podobny mechanizm stwierdził w obszarze powrózka nasiennego u knurów. Ponadto Kandydat wdrożył do praktyki weterynaryjnej badanie ciąży u krów przez oznaczanie koncentracji progesteronu w mleku.

Najbardziej znaczącym odkryciem Kandydata było wykazanie produkcji CO w oku i możliwość jego bezpośredniego transportu poprzez transfer docelowy z zatoki skalistej do mózgu. Ilość CO okazała się być uzależniona od długości dnia świetlnego, wpływała na sezonowość rozrodu, a u ludzi na sezonową depresję. Obecnie, wraz z profesorem D. Oren (Yale Univ.) Kandydat prowadzi dalsze badania nad preparatem wzmacniającym sygnał światła, który ma wykazywać działanie antydepresyjne.

Profesor Marek Kozirowski wypromował 6 doktorów. Prowadził i prowadzi liczne wykłady w radio VIA, prelekcje w Rzeszowskim Towarzystwie Naukowym i Uniwersytecie III Wieku dla podkarpackich lekarzy weterynarii. Ze spółką Stem Cells Spin S.A. uzyskał klasyfikację 3 produktów leczniczych terapii zaawansowanych (ATMP) inżynierii tkankowej: 1) Biocervin Cornea, 2) Biocervin Neuroprotective Matrix, 3) Pulmocervin.

Kandydat jest beneficjentem licznych nagród w tym: Nagrody Sekretarza Naukowego PAN, dwukrotnie Nagrody MNiSW (zespołowej i naukowej), 6 nagród zespołowych i indywidualnych naukowych Rektora ART w Olsztynie, Nagrody Naukowej Rektora UR, otrzymał Laur naukowy Uniwersytetu Rzeszowskiego, Odkrycie roku VIP za badania naukowe. Prowadził wykłady za granicą w Yale University USA - Instytut Psychiatrii, Hebrew University w Jerozolimie.

Liczba publikacji profesora Kozirowskiego to 96 (baza Scopus), liczba cytowań 793 (666 bez autocytowań) (baza Scopus), H-indeks 15 (baza Scopus).

Dorobek naukowy profesora Marka Kozirowskiego posiada odkrywczy, oryginalny i bogaty charakter oraz ma uznane osiągnięcia organizacyjne i dydaktyczne w kraju i zagranicą.

Komitet rekomenduje prof. dr hab. Marka Kozirowskiego na członka korespondenta PAN.

Prof. dr hab. Dariusz Skarżyński

Zgłoszenie Kandydata: członkowie PAN z Instytutu Rozrodu Zwierząt i Badań Żywności PAN w Olsztynie (IRZiBŻ PAN) – prof. dr hab. Włodzimierz Bednarski, prof. dr hab. Jan Jankowski, prof. dr hab. Mariusz Piskuła

Prof. dr hab. Dariusz Skarżyński (ur. 1963 r.) jest Kandydatem o wybitnym dorobku naukowym, organizacyjnym i dydaktycznym. Kandydat ukończył studia w 1988 r. na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej UWM w Olsztynie. Stopień dr n. wet. uzyskał 1993 r., dr hab. w 2001 r. a tytuł profesora w 2006 r. Od 2001 r. jest Kierownikiem Zakładu Immunologii i Patologii Rozrodu IRZiBŻ PAN w Olsztynie. Od 2020 pełni obowiązki Kierownika Zakładu Biologii i Patologii Rozrodu Człowieka tej jednostki.

Dorobek naukowy prof. D. Skarżyńskiego obejmuje w chwili obecnej 210 pozycji, w tym 163 oryginalne prace badawcze z listy JCR oraz 47 prac przeglądowych i rozdziałów w książkach. Liczba cytowań Kandydata bez autocytowań wynosi (na dzień 19.07.2021) 2821 a Indeks H wg. WoS to 33.

Początkiem uznanej pozycji międzynarodowej Kandydata był dwuletni staż podoktorski w Japonii (1997-1999). Jego międzynarodową pozycję potwierdziły liczne wyjazdy zagraniczne (ponad 20), głównie długoterminowe, w charakterze Visiting Professor lub Invited Speaker do renomowanych ośrodków naukowych w Japonii, Włoch, Izraela, Portugalii, USA, Niemiec, Węgier, Litwy i Słowacji. Był zapraszany do wygłoszenia referatów plenarnych na 53 konferencjach zagranicznych i krajowych.

Prof. Dariusz Skarżyński od lat zaangażowany jest w prace organizacyjne dotyczące szeroko rozumianego środowiska naukowego. Był Przewodniczącym komitetów naukowych oraz zorganizował 16 konferencji naukowych, w tym 11 międzynarodowych. Prowadził prace rozwojowe i wdrożeniowe dotyczące zastosowań specjalistycznych w zakresie technik wspomaganie rozrodu. Zorganizował wiele konferencji i szkoleń dla praktykujących lekarzy weterynarii i hodowców dotyczących diagnostyki i terapii niepłodności. Ponadto zorganizował konferencje i szkolenia dla lekarzy medycyny w ramach Centrum Badania, Edukacji i Monitorowania Problemów Płodności jako członek Rady Klastra. Był Prezesem Towarzystwa Biologii Rozrodu (TBR) w latach 2006-2011. Był członkiem Rady Narodowego Centrum Badań i Rozwoju (NCBR), w latach 2010-2014, Członkiem Panelu Stałego NCN oraz wielu paneli krajowych (NCN) i zagranicznych oceniających projekty badawcze np. ISF-Izrael, JSPS-Japonia, BARD-USA, GIF-Niemcy, Izrael, SRDA-Słowacja, Kanada oraz jednostki naukowe (MOSTA - Litwa). Koordynator Centrum Doskonałości BIOANIREP. Członek Komitetu Sterującego ds. Strategii Innowacyjności Woj. Warmińsko-Mazurskim, członek grupy roboczej przy Wojewodzie Warmińsko-Mazurskim ds. Regionalnego Rozwoju Obszarów Wiejskich. Członek Grupy Roboczej przy Ministerstwie Rozwoju ds. krajowych inteligentnych specjalizacji, autor/koordynator projektów infrastrukturalnych w ramach Programów Strukturalnych UE – Innowacyjna Gospodarka.

Kandydat był kierownikiem 14 projektów KBN, NCN, NCBR o sumarycznym finansowaniu 10,05 mln zł w tym renomowanego projektu NCN MAESTRO, koordynatorem (kierownik naukowy) B+R projektu badawczo-wdrożeniowego NCBR PO-IR Mastitis (finansowanie >17 mln zł), współautorem i koordynatorem zadania w ramach projektu ReFResh (7 Program ramowy UE-budżet 3,22 mln Euro), koordynatorem IRZiBŻ PAN w Olsztynie konsorcjum KNOW oraz kierownikiem - polskim koordynatorem projektów międzynarodowych: 3 polsko-japońskie, 7 polsko-portugalskich, jeden polsko-włoski w ramach COST i NAWA.

Kandydat został wyróżniony Złotym Krzyżem Zasługi, laurem marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego „Najlepszy z Najlepszych”, Nagrodami Naukowymi II i V Wydziału PAN, PTNW i PTF, był stypendystą FNP, START i MILAB. Jest członkiem rad redakcyjnych tak renomowanych czasopism z listy JCR jak: J. Reprod. Dev, Endocrinol. Dom. Animal, Front. Vet. Sci., IJMSci. Redaktor zeszytów specjalnych Inflammatory Mediators i Frontiers Vet. Sci. Członek Faculty 1000 (Endocrinology & Diabetis).

W zakresie dydaktyki Kandydat stworzył własny i znany w świecie zespół naukowy i ma zasługi na polu kształcenia młodej kadry. Wypromował 12 doktorów, w tym pięciu za granicą (Uniwersytety w Lizbonie, Okayamie i Sienie). Czworo Jego wychowanków zostało beneficjentami stypendium FNP-STAR, a sześcioro stypendium MNiSW dla wybitnych młodych naukowców.

Prof. Dariusz Skarżyński prowadzi badania zarówno podstawowe, jak i aplikacyjne. Głównymi tematami pracy badawczej Kandydata w zakresie badań podstawowych są studia nad immuno-endokrynnymi mechanizmami zaangażowanymi w regulację cyklu jajnikowego oraz ciąży u zwierząt, a od 2012 r. również człowieka. W tym zakresie zajmował się mechanizmami indukującymi i regulującymi przebiegiem takich procesów jak apoptoza, nekroptoza i nekroza komórek w odniesieniu do regulacji czynności układu rozrodczego. Prof. Dariusz Skarżyński prowadzi prace badawcze nad mechanizmami kontrolującymi komunikację zarodek – matka we wczesnym okresie ciąży. Innym obszarem zainteresowań badawczych kandydata jest patogeneza stanów zapalnych i zwyrodnieniowych narządów rodnych samic oraz gruczołu mlekowego na poziomie komórkowym, receptorowym i molekularnym. W obszarze badań aplikacyjnych Kandydat koncentruje się wokół: a) wyjaśnienia przyczyn i diagnostyki wczesnej zamieralności zarodków, b) wytypowania nowych markerów stanów zapalnych i zmian zwyrodnieniowych macicy i gruczołu mlekowego, c) kreowania nowych metod w diagnostyce i terapii zaburzeń układu rozrodczego i gruczołu mlekowego, alternatywnych dla chemioterapii.

Najbardziej istotne odkrycia naukowe kandydata to wykazanie, że tlenek azotu jest głównym mediatorem prostaglandyny 2 alfa podczas luteoliny, opisanie mechanizmów działania cytokin (TNF i IL), glikokortykosteroidów oraz fitoestrogenów w immuno-endokrynnych mechanizmach regulacji cyklu

rujowego i wczesnej ciąży, w tym odkrycie udziału nekroptozy w mechanizmie śmierci komórek jajnika u krowy. Wykazał ponadto, iż w przebiegu endometrosis dochodzi do zaburzeń funkcji wydzielniczych macicy (śluzówki i błony mięśniowej) oraz jajnika u klaczy. Ustanowił oryginalną hipotezę patogenezы endometrosis zakładającą udział zewnątrzkomórkowych sieci neutrofilów, prostaglandyn i cytokin.

Kandydat zatem posiada odkrywczy, oryginalny i bogaty dorobek naukowy oraz uznane osiągnięcia organizacyjne i dydaktyczne w kraju i za granicą. Poprzez aktywności interdyscyplinarne w zakresie badań nad biologią, immunologią oraz patologią rozrodu zwierząt, w szczególności poprzez badania nad udziałem czynników środowiskowych (zapalenia, żywienia, zagrożenia toksykologiczne) w regulacjach czynności układu rozrodczego w cyklu jajnikowym i w ciąży integruje środowisko nauk weterynaryjnych, biologicznych i medycznych.

Komitet rekomenduje prof. dr hab. Dariusz Skarżyńskiego na członka korespondenta PAN.

Prof. dr hab. Stanisław Winiarczyk

Zgłoszenie Kandydata: Senat Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.

Pan Profesor Stanisław Winiarczyk (ur. 1956r r.) jest absolwentem Wydziału Weterynarii Akademii Rolniczej w Lublinie. Studia wyższe ukończył z wyróżnieniem w 1980 r. uzyskując tytuł zawodowy lekarza weterynarii, stopień doktora w 1989 roku, stopień dr habilitowanego w 1995 r., tytuł profesora nadzwyczajnego w 1999 r., tytuł naukowy profesora uzyskał w roku 2002 oraz profesora zwyczajnego w 2007 r. Kandydat jest uznanym specjalistą z zakresu chorób psów i kotów oraz epizootiologii i administracji weterynaryjnej zarówno w kraju, jak i za granicą. Jego zainteresowania naukowe dotyczą zagadnień związanych z etiopatogenezą, rozpoznawaniem i zwalczaniem chorób zakaźnych i nowotworowych zwierząt. Na wyróżnienie zasługuje fakt wykorzystywania nowoczesnych metod badawczych w obszarze bakteriologii, wirusologii, mykologii i immunologii, w tym najnowszych osiągnięć z zakresu technologii rekombinacji DNA i proteomiki.

Istotnym osiągnięciem Kandydata jest wykazanie zależności skutkowo-przyczynowych pomiędzy szlakiem kadherynowym, receptora hormonu uwalniającego gonadotropinę, odpowiedzi zapalnej mediowanej przez szlak sygnałowy chemokin i cytokin, integryn, interleukinowym i TGF- β przy uszkodzeniu nerek w babeszjozie psów. Szlaki te powiązane są poprzez interleukinę IL-13, białko morfogenetyczne kości 7, kolagen $\alpha 2$, kinazę

tyrozynową FER. Białka te stanowią potencjalne biomarkery wykrywania uszkodzeń nerek w fazie przedklinicznej lub celowej terapii nerek u psów — potencjalnego modelu chorób nerek.

Kandydat od 2006 r. zajmuje stanowisko Kierownika Katedry Epizootiologii i Kliniki Chorób Zakaźnych na rodzimym wydziale. W latach 2002-2008 pełnił funkcję Prodziekana ds. klinicznych oraz w latach 2008-2016. Dziekana Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, zaś w latach 2006-2019 powierzono Mu funkcję krajowego kierownika specjalizacji choroby psów i kotów w Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii. Na przestrzeni lat 2005-2020 był wiceprezesem Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej czwartej, piątej i siódmej kadencji. Ponadto, Kandydat od roku 2005 jest również reprezentantem samorządu krajowego w Zgromadzeniu Ogólnym Europejskiej Federacji Lekarzy Weterynarii (Federation of Veterinarians of Europe). Od roku 2019 pełni także funkcję Vice-Prezydenta ww. organizacji. W latach 2008-2016 był członkiem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych. Natomiast od roku 2012 jest członkiem Komitetu Nauk Weterynaryjnych PAN, a od 2018 Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego przy MNiSW. Kandydat jest Przewodniczącym Rady programowej czasopisma „Zycie Weterynaryjne”. Od 2019 r. Profesor Winiarczyk jest członkiem zespołu IV Rady Doskonałości Naukowej.

Kandydat ma bogaty dorobek naukowy. Odbył liczne staże naukowe, w tym zagraniczne długoterminowe w Institute for Animal Health, Compton w Wielkiej Brytanii (1992), Iowa State University College of Veterinary Medicine, Ames, USA (1996), Faculty of Veterinary Medicine and Animal Science, SLU Uppsala w Szwecji (1997) i Department of Veterinary Medicine University of Cambridge w Wielkiej Brytanii (2019). Realizował liczne projekty badawcze finansowanych przez Komitet Badań Naukowych, Narodowe Centrum Badań i Rozwoju oraz Narodowe Centrum Nauki. W rodzimej jednostce utworzył nowoczesną klinikę oraz zaplecze laboratoryjne pozwalające zarówno na prowadzenie zajęć dydaktycznych, jak i badań naukowych nad chorobami zakaźnymi zwierząt i bezpieczeństwem oraz skutecznością kliniczną produktów leczniczych przy stosowaniu najnowszych technologii biologii molekularnej, proteomiki, bakteriologii i wirusologii.

Kandydat jest promotorem 9 przewodów doktorskich. Autorem lub współautorem ponad 190 indeksowanych prac naukowych, a także 4 książek.

Ponadto, Kandydat jest współautorem oraz wykonawcą harmonizacji programu nauczania na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej w Lublinie z dyrektywą EU w ramach europejskiego grantu Joint European Project, TEMUSPHARE „Harmonization of the curriculum content of the Faculty of Veterinary Medicine in Lublin in the context EU directives”, inicjatorem i realizatorem budowy wiwarium, a także rozbudowy klinik Wydziału Medycyny Weterynaryjnej w ramach projektu „Innowacyjne Centrum Patologii i Terapii Zwierząt Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie”. Jest pomysłodawcą i kreatorem idei instytucjonalnej współpracy pomiędzy Wydziałem Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie a Lwowskim Narodowym Uniwersytetem Medycyny Weterynaryjnej i Biotechnologii w ramach europejskiego projektu współpracy transgranicznej pt. „Utworzenie Weterynaryjnej Szkoły Zaawansowanych Technik Diagnostycznych wraz ze specjalistycznymi laboratoriami”. Prowadził akredytowane przez VetCEE studia specjalizacyjne.

Kandydat jest wyróżniony godnością doktora honoris causa Lwowskiego Narodowego Uniwersytetu Medycyny Weterynaryjnej i Biotechnologii im. S. Grzyckiego (2018 r.), został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Biorąc pod uwagę wybitny dorobek naukowy, organizacyjny i dydaktyczny Kandydata, znanego zarówno w kraju, jak i za granicą specjalisty w naukach klinicznych z zakresu chorób zakaźnych zwierząt Komitet rekomenduje prof. dr hab. Stanisława Winiarczyka na członka korespondenta PAN.

Członkowie Komitetu Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu

Polskiej Akademii Nauk

prof. dr hab. Wojciech Niżański - Przewodniczący

i Członkowie Zarządu Komitetu